

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/730/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113223818
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113223818.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: spol. Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného splnomocneným zástupcom spol. Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9, Bratislava, IČO: 36 789 615, proti odporcovi: G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, O. A. P., o zaplatenie 1.849,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Žiline zo dňa 11. Apríla 2014 č.k. 4C/208/2013-42, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd zamietol rozsudkom žalobný návrh navrhovateľa, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1.849,48 eur a náhradu trov konania, pričom návrh na začatie konania skutkovo odôvodnil tým, že dňa 27. 11. 2006 uzavrel navrhovateľ s odporcom úverovú zmluvu č. 3611269379 (ďalej len „úverová zmluva“) a súčasne zmluvu o revolvingovom úvere I. (ďalej len „zmluva o RÚ I.“) a zmluvu o revolvingovom úvere II. (ďalej len „zmluva o RÚ II.“). Uzatvorením zmluvy sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi dohodnutý úver a odporca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úroky a poplatky podľa aktuálneho sadzobníka.

Úverová zmluva bola uzatvorená ako telefónna pôžička, teda vybavenie úveru prebieha v týchto prípadoch telefonicky prostredníctvom bezplatnej zákaznickej linky navrhovateľa s následnou písomnou komunikáciou. V zmysle vyššie uvedeného odporca telefonicky kontaktoval zamestnancov navrhovateľa za účelom získania úveru, t.j. finančnej hotovosti. Pri telefonickom vybavovaní úveru, na základe výzvy zamestnanca navrhovateľa, odporca nadiktoval všetky potrebné osobné údaje a údaje o zamestnávateľovi, ktoré boli následne zapracované do úverovej zmluvy, ktorá bola navrhovateľom odoslaná na podpis odporcovi spolu s úverovými zmluvnými podmienkami, a ktorý ju podpísanú spätne vrátil navrhovateľovi.

V ďalšej časti odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku okresný súd podrobne popísal zistený skutkový stav veci, uviedol obsah jednotlivých dôkazov, vrátane listinných dôkazov, špecifikoval, z čoho pozostáva výška uplatneného nároku vrátane úroku z omeškania. V súvislosti s právnym posúdením veci doslovne citoval príslušné ustanovenia právnych predpisov a následne svoje rozhodnutie odôvodnil takto:

Súd v konaní postupoval v zmysle § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Zároveň podľa § 120 ods. 3 O.s.p.

si súd osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanovením § 153 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z., nakoľko dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi konania na základe zmluvy uzavretej dňa 25.05.2007, je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania boli dňa 27.11.2006 uzatvorené 3 zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a to jednak zmluva o poskytnutí úveru v sume 15.000,- Sk majúca náležitosti podľa zák. č. 258/2001 a jednak dve zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré vo svojom obsahu odkazujú na všeobecné obchodné podmienky navrhovateľa. Navrhovateľ sa návrhom domáhal zaplata sumy plynúcej zo zmluvy o RÚ II. (táto je bližšie špecifikovaná v návrhu na začatie konania, ako i vyššie v tomto odôvodnení). Nepochybne sa však i na túto zmluvu vzťahuje zák. č. 258/2001 Z.z., nakoľko peňažné prostriedky (spotrebiteľský úver) boli poskytnuté i podľa vyjadrenia navrhovateľa na kreditnú kartu (§ 1 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z.). Súd však dospel k takému záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Z definície právneho úkonu uvedenej v ustanovení § 34 OZ vyplýva, že právny úkon je určovaný prejavom vôle, zameraním tohto prejavu vôle a vznikom, zmenou, alebo zánikom práv a povinností, alebo smeruje k vyvolaniu iných právnych následkov, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom vôle spájajú.

Súd posudzoval, či zmluva o RÚ II., titulom uzatvorenia ktorej sa navrhovateľ domáhal zaplata istiny v tomto konaní, uzatvorená dňa 27.11.2006, spĺňa všetky zákonné predpoklady k tomu, aby bolo možné konštatovať, že jednak na jej základe došlo k platnému poskytnutiu úveru odporcovi a že jednak na jej základe má odporca plniť sumu uplatnenú v tomto konaní.

Súd konštatuje, že na vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potrebný zhodný prejav vôle zmluvných strán, teda akceptácia návrhu obsahujúceho podstatné náležitosti zmluvy, ktorými v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere musia byť minimálne jej všeobecné náležitosti, t.j. okrem iného i predmet takejto zmluvy. Predmetom zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru je práve dojednanie na tomto úvere, ktoré musí obsahovať minimálne výšku poskytnutého úveru, resp. podmienky, za akých tento má byť čerpaný. Keďže predmetom uzatvorenej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru, pre platnosť takejto zmluvy sa podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. vyžaduje písomná forma, teda aj jej všeobecná náležitosť - výška poskytnutého spotrebiteľského úveru, resp. podmienky, za akých tento má byť čerpaný. Tieto podmienky museli byť dojednané písomne, k čomu v danom prípade nedošlo. Vzhľadom na neurčitosť tejto zmluvy v časti jej podstatnej náležitosti, ktorou je výška poskytnutého úveru, resp. podmienky, za akých tento má byť čerpaný a teda vzhľadom na chýbajúcu dohodu účastníkov zmluvy o výške poskytnutého úveru, resp. podmienkach, za akých tento má byť čerpaný a vzhľadom na nedodržanie písomnej formy o tejto podstatnej náležitosti kúpnej zmluvy súd prejudiciálne určil neplatnosť právneho úkonu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom (revolvingovom) úvere zo dňa 27.11.2006 podľa ustanovení § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ustanoveniami § 1 ods. 3 a 4 ods. 1 a 2 zák. č. 258/2001 Z.z.. V neposlednom rade súd poukazuje, že nemohol akceptovať ani odkaz na ustanovenia všeobecných podmienok navrhovateľa, nakoľko tieto síce boli do konania predložené, avšak neboli podpísaná odporcom, a tak nebolo ani preukázané, že by sa odporca s týmito pri podpise zmluvy oboznámil.

S poukazom na ust. § 457 OZ, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal, by mal navrhovateľ nárok na zaplata dlžnej sumy čerpanej odporcom. Z vykonaného dokazovania výpisom z účtu však súd nemal preukázanú výšku istiny úveru a keďže vzhľadom na absenciu písomnej dohody v úverovej zmluve o výške úroku a akýchkoľvek ďalších podstatných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov a zo žalovanej sumy nie je zrejme sumy istiny, súd nemohol priznať navrhovateľovi ani tento nárok, nakoľko jeho návrh nebol dostatočne určitý. Preto bol nútený žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 v spojitosti s § 151 O.s.p. a úspešnému odporcovi, ktorému by patrila náhrada trov konania, ktorý si však právo na náhradu trov návrhom neuplatnil, súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktorý odvolanie okrem iného odôvodnil tým, že navrhovateľ sa nestotožňuje so skutkovými zisteniami súdu, resp. s právnym posúdením návrhu navrhovateľa, ktorý bol podľa súdu v časti špecifikácie výšky poskytnutého úveru a jeho uhradenej časti neurčitý. Zo splátkového kalendára, ktorý bol ako dôkaz súdu predložený, jednoznačne vyplýva, v akej výške odporca vyčerpал finančné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty a rovnako v akej výške uhradil splátky na splatenie svojho dlhu. Okrem iného podaním navrhovateľa, ktoré prvostupňový súd cituje na 5. Strane predmetného rozsudku bolo špecifikované, v akej výške odporca čerpal finančné prostriedky. Z uvedeného vyplýva, že výška čerpanej sumy odporcom súdu musela byť zrejímavá, pričom i jednoznačne vyplýva zo splátkového kalendára vykonaného ako dôkaz pre súdom, a preto v žiadnom prípade nemôže ísť o nárok (rozdiel čerpanej sumy a uhradenej sumy), ktorého výška a prepočet sú pre súd neurčité, a teda nepreskúmateľné. V prípade, ak súd prvého stupňa neporozumel vysvetleniam navrhovateľa, máme za to, že súdu prvého stupňa nič nebránilo v tom, aby navrhovateľa vyzval k doplneniu návrhu podľa § 43 O.s.p. Máme za to, že napriek skutočnosti, že aj keď prvostupňový súd zamietol časť nároku navrhovateľa vzhľadom na skutočnosť, že predmetná úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov, súd mal navrhovateľovi priznať nárok na dlžnú istinu, ktorej výška súdu musela byť zrejímavá, prípadne mal súd navrhovateľa vyzvať na preukázanie jej výšky, resp. prepočet, ak mu uvedené zrejmé nebolo. S poukazom na uvedené máme za to, že súd prvého stupňa postupoval pri rozhodovaní o uplatnenom nároku arbitrárne, a tiež v rozpore s príslušnými ustanoveniami O.s.p. - a to v rozpore s ust. § 43 ods. 1 a 2 O.s.p. a máme za to, že konanie má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a zároveň, že súd prvého stupňa v danom prípade postupoval pri rozhodovaní o uplatnenom nároku arbitrárne, t.j. svojvoľne bez opory v zákone, ak nerešpektoval príslušné zákonné ustanovenia, čím súd prvého stupňa svojim postupom odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom. Napadnuté rozhodnutie je zároveň v rozpore s právom na spravodlivý proces garantovaný v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a s princípom predvídateľnosti práva (právnej istoty). Odvolateľ teda žiadal, aby odvolací súd v rámci odvolacieho konania rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a v súlade s právnym posúdením prvostupňového súdu priznal navrhovateľovi sumu 385,31 eur titulom bezdôvodného obohatenia a priznal aj náhradu trov konania.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v dôsledku podaného odvolania vec prejednal postupom v súlade s ust. § 156 ods. 3 v spojitosti s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania, po preskúmaní rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu, a preto sa podľa § 219 ods. 2 O.s.p. obmedzuje len na skonštatovanie správnosti aj odôvodnenia prvostupňového rozsudku, pričom vzhľadom k obsahu podaného odvolania navrhovateľa len dodáva, že prvostupňový súd zamietol návrh navrhovateľa v celom rozsahu v podstate pre neunesenie dôkazného bremena navrhovateľom a ako uvádza v odôvodnení rozsudku, súd nemal preukázanú výšku istiny úveru a keďže vzhľadom na absenciu písomnej dohody v úverovej zmluve o výške úroku a akýchkoľvek ďalších podstatných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, považoval úver za bezúročný a bez poplatkov a zo žalovanej sumy nie je zrejímavá výška istiny, tak súd prvého stupňa nemohol potom priznať navrhovateľovi ani tento nárok, nakoľko nebol dostatočne určitý, a preto návrh navrhovateľa zamietol.

V odvolacom konaní odvolateľ úspešný nebol, odporcovi nevznikli žiadne trovy, na ktoré by inak mal nárok podľa § 142 ods. 1 v spojitosti s § 224 ods. 1 O.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.